

וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אלהי אלהים ואברהם בן השמים והשמי
שנה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל בנו
שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו
בעצם היום הזה זמול אברהם וישמעאל בנו
וכל אנשי ביתו לילד בית ומקנת כסף מאת בן
בנו זמלו אלהי

וירא אליו יהוה באלני ממצרא והוא ישב פתח
האהל כדום היום וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירק ליקראתם מפחדו
האהל וישתחו ארצה ויאמר אלהי אם לא מצאתי
את בעיניך אל לא תעבר מעל עבודי יקח מעט
מים ורחצוני רגליים והשענו תחת העץ והקח
פת לחם וסעדו לבנים אזור העברו ני עמך סף
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סלים קמח סלת לופי ועשי עוגות
ואל הבקר ריק אברהם ויקח בן בקר וסוף
ויתן אל הצער וימהר לעשות אלהי ויקח חמאה
וצלח וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
שמד עליהם תחת העץ ויאמרו אלני
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר שוב
אשת אלני נעת חיה והנה בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל והוא אזורי ואברהם
ושרה זקנים באים בלמים חזל להיות לשרה
ארוח ננשים ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
טלתי היתה לי ערלה ואדני זקן ויאמר יהוה
אל אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אבנים
אלני ואני זקנת היפלא מיהוה דבר למועד אשת
אלני נעת חיה ולשרה בן ותחוש שרה לאמר
לא צחקתי כי ראה ויאמר לא כי צחקת ויקמו
ששם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך
עמום לשלום ויהוה אמר המנסה אני מאברהם
אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ותברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתי למען אשר
ישנה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הניא יהוה על
אברהם את אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה וזמאתם כי נבדה מאד
ארוחה לא וראת הנשעקתה הנהא אלי עשו מלה
ואם לא אדעה ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עורצו עמר לפני יהוה ויגש אברהם